

L. XXXI.

Štev. 3.  
1928



**SLOVENSKI**



**ČEBELAR**

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA  
ZA SLOVENIJO**

## Vsebina:

Vabilo na redni letni občni zbor »Čebelarškega društva za Slovenijo« . . . . .	33	Vprašanja in odgovori . . . . .	41
Vabilo na II. redni letni občni zbor »Zveze čebelarskih podružnic za Mariborsko oblast« . . . . .	34	Mesečni pregled za nov. in dec. 1927 . . . . .	42
Minula čebelarska letina . . . . .	34	Mesečni pregled za januar 1928 . . . . .	43
Čebelarjenje na med . . . . .	35	Opazovalne postaje . . . . .	44
Nekoliko zanimivih dogodkov . . . . .	37	Zlata poroka čebelarja Ivana Sajeveca . . . . .	44
Preobrat v mojem čebelarstvu . . . . .	40	Društvene vesti . . . . .	44
		Vesti iz podružnic . . . . .	45
		Drobiž . . . . .	47

**Prodajam 25 A.-Ž. PANJEV** na 10 okvirov. — Cena po dogovoru.  
novo izdelanih Ivan Furlan, Verd 12, p. Vrhnika.

## Več A.-Žnidaršičevih panjev s čebelami

proda Valentin Jakelj, Lahoviče, p. Komenda.

**Prodajam 6 A.-Ž. panjev** dobro založenih z medom, v medišču izdelano prazno satje; zraven **ličen čebelnjak** za teh 6 panjev. Dalje 5 panjev brez čebel in poljubno število satnikov s popolnoma izdelanim satjem. — Iv. Kremžar, Št. Vid nad Ljubljano 76.

# VOŠČINE

za prekuhavanje voska

sprejema

**Blagovni oddelek Čebelarškega društva v Ljubljani**

Semeniška ulica 2./L., poleg stolne cerkve.

**Blagovni oddelek Čebelarškega društva v Ljubljani**

poleg stolne cerkve

sprejema

# vosek v zameno za satnice

proti malenkostnemu doplačilu za delo.

Kupuje tudi vosek in ga plačuje po najvišjih cenah.

Dalje sprejema voščine za prekuhavanje v vosek.



**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI**  
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

*V Ljubljani, dne 1. marca 1928. / Številka 3.*  
*Letnik XXXI.*

## **Vabilo**

na

# **redni letni občni zbor**

## **„Čebelarskega društva za Slovenijo“**

ki bo

**v nedeljo, dne 18. marca t. l. ob pol 11 dop. v deški okoliški šoli v Celju.**

### **Dnevni red:**

1. Pozdrav in otvoritev občnega zbora po predsedniku.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo preglednikov računov.
5. Volitev odbora in dveh preglednikov računov.
6. Slučajnosti.

Razne predloge je poslati najkasneje do 12. marca t. l. društvenemu odboru.

Vložili smo prošnjo za polovično vožnjo, ki bo najbrž ugodno rešena. O tem, kakor tudi o železniških zvezah bomo pravočasno z okrožnico obvestili vse podružnice, katerih dolžnost je, da so na občnem zboru zastopane po delegatih.

**Odbor.**

# Vabilo

na

## II. redni letni občni zbor

„Zveze čebelarških podružnic za Mariborsko oblast“

ki bo v nedeljo, dne 18. marca t.l. ob devetih dopoldne v Narodnem domu v Celju.

### Spored:

1. Nagovor in pozdrav predsednika.
2. Čitanje in odobrenje zapisnika I. rednega občnega zbora.
3. Tajniško in blagajniško poročilo.
4. Volitev odbora in računskih preglednikov.
5. Slučajnosti.

Vse podružnice vabimo naj pošljejo za gotovo na občni zbor delegate, da z obilno udeležbo javno dokumentiramo svetu in oblastim, da čebelarška organizacija v Mariborski oblasti ne le obstoji, ampak tudi kljub težavam in zaprekam napreduje. Za polovično voznino udeležencev smo prosili. O uspehu podružnice pravočasno obvestimo.

Odbor.

## Minula čebelarška letina.

Henrik Peternel v Bukovem žlaku.



celjski okolici so čebele prebile lansko zimo brez znatnih izgub v onih čebelarstvih, kjer so pomanjkljivo zimsko zalogo izpopolnili s sladkorno raztopino. Potrdilo se je zopet obče znano dejstvo, da prebijejo čebele zimo tako rekoč igraje, če jim pravočasno pokladamo sladkor.

Predpomladno in pomladno cvetje na resju, telohu, leski itd. je nudilo čebelam zlasti mnogo dobre obnožine. Hkrati z zgodnjim sadnim cvetjem se je pojavil za ta čas še dosti dober vir nektarja na nekih belih cvetkah, ki so posebno bujno cvetle v jarkih med travniki. Umevno je, da smo čebelarji že računali s prav zgodnjim razvojem družin in z zgodnjimi roji, a kakor povsod, je nesrečni mraz v začetku majnika meseca prekrižal naše prerožnate račune. Po tem mrazu se razvoj čebel ves mesec ni premaknil. V panjih smo videli

teden za tednom vedno enako podobo. To nas je izučilo, da je bil spomladni mraz usodnejši za čebele, nego smo prvotno mislili. Kako slaba je bila pomladna paša, najbolj dokazuje to, da čebele niso mogle spomladi staviti satja.

Poletje ne more v celjski okolici nikdar nadomestiti tistega, kar je odrekla spomlad čebelam. Vendar smo bili tudi tukaj kakor v ostali Sloveniji tako srečni, da je dala poletna paša, kolikor sploh more. Po košnji sena se je po vseh travnikih pokazala med otavo rumena deteljica, tako da so bili videti kakor pokriti z rumenimi preprogami. Družine so se razvile do viška in so tudi nanesele toliko medu, da smo ga precej odvzeli. Bil je posebno finega okusa. Značilno za minulo letino je, da med, ki je bil pobran pred ajdovo pašo, ni imel nikakega okusa po medu od pravega kostanja, dasi so čebele to cvetje jako obletavale in nanesele neverjetno mnogo obnožine. Ni bilo mogoče ugotoviti, zakaj ni

imel lanski med kostanjevega okusa. Sodili smo, da so ga čebele porabile sproti.

V ajdovo pašo so prepeljali čebele nekateri čebelarji na Ptujsko polje, drugi so se pa zanašali na malenkostni ajdov posevek doma. Prevoz čebel na ajdovo pašo je bil težaven in nevaren zaradi vročine, a sponeslo se je vsem, ki se niso strašili težav. Ker so se doma razredčile vrste panjev zaradi odvoza večjega števila panjev na pašo, so nabrale tudi one čebele, ki so ostale doma, vsaj zimsko zalogo.

Dasi je odpovedala pomlad, sta poletje in jesen vendar še toliko dala, da so se čebelarji potolažili. Slabi letini 1925 in 1926 sta jih naučili skromnosti, rekli so: »Če ne bo slabše, bomo še lahko čebelarili.«

Za letošnjo zimo so čebele dobro založene. Vsi tisti, ki so pričeli čebelarstvo iz gole dobičkoželjnosti, so pa že zdavnaj brez čebel. Zaradi omenjenih slabih letin so sedaj čebele edino še v rokah pravih čebelarjev, in to je prav!

## Čebelarjenje na med.

P. Angelus.



Čebelarstvo nam prinaša dvojno korist: duševno in gmotno. Negovanje in oskrbovanje čebel je lepo opravilo, ki povzdiguje dušo in srce, lepo opravilo za vsakega čutečega človeka, za vsak stan, opravilo, ki prinaša mnogo lepega veselja in duševnega užitka v najlepšem letnem času. To opravilo nas vodi v čudetni svet te ljubke živalce in nam v prav majhnem prostoru odkriva skrivnosti božjega stvarjenja. Ne imenuje se brez pomena čebelarstvo »poezija kmečkega življenja«. So čebelarji, ki se pečajo s čebelarstvom le iz tega idealnega ozira. Seveda, večina čebelarjev gleda na to, da ima tudi kaj gmotne koristi. Čebelarstvo nam nudi tudi to. Ne mislim tukaj obravnavati, kolikega pomena je čebela za sadjarstvo in gojitev semenja z oplojevanjem cvetja, temveč se oziram le na glavni donos čebelarstva: na med in vosek. Čebele nam donašajo med, katerega vrednost današnji svet — vsaj po naših krajih — ne zna dosti ceniti, dasi je velikega pomena za zdrave in bolne ljudi. Čebele pa napravljajo tudi vosek, ki ga mnogo rabimo v zdravilstvu in pri raznih obrtih. To je gmotna korist čebelarstva. Napredni čebelarji stremijo za tem, da jim čebelarstvo zlasti v gospodarskem oziru prinaša vedno

več dobička, da z umno nego čebel dosežejo, da bi bile vedno bolj koristne živali, bi jim kolikor toliko vračale delo, skrb, stroške in da bi si dohodke od njih, ako že ne povečali, pa vsaj ohranili.

Dobiček od čebelarstva je pa zelo nezanesljiv, ker je odvisen od vremena in paše. To je sicer resnično, ali uspeh je dostikrat odvisen tudi od načina čebelarjenja. Zanikarnost, nevednost, razburljivost, neokretnost, zložnost in večkrat tudi skopost so pogostoma vzrok, da ima čebelar ob koncu leta velik primanjkljaj, da se jezi nad čebelami in govori: Muha ne da kruha. Tudi pri čebelarstvu velja izrek: pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. Seveda ne moremo čebel naganjati kakor pastir krave in ovce. Ako vreme ni ugodno, ako v panju ni vse v redu, jih ne bomo spravili ven, če bi še tako vpili: alo sivke, na pašo! Vendar bo umen čebelar znal čebelam pomagati, kadar v naravi ne dobe dovolj tega, česar potrebujejo. Taka pomoč njegova, tako poseganje v čebelino življenje in delovanje, ni v kvar čebelarstvu, temveč v korist.

Kaj naj torej čebelar stori, da bo imel več dobička od čebel? Ker pa pri nas večidel čebelarimo na med, bo bolje, da vprašamo tako: Po katerih pravilih se moramo ravnati, da bomo dobivali več medu?

Strokovnjaki priporočajo to-le:

1. Skrbimo, da bomo imeli v pravem času močne panje. Kakor skrbi kmet, da ima ob žetvi dosti delavcev, da more žito ob lepem vremenu in hitro pod streho spraviti, tako mora čebelar skrbeti, da imajo panji dovolj delovnih moči, da se s pašo, kadar nastopi, dobro okoristijo. Zato mora dobro poznati kraj, kjer čebelarji, poznati, kdaj je paša, in skrbeti, da bo imel takrat močne družine. Slabiči ne morejo mnogo nabrati. Pri tej priliki pa opozarjam na neke zmote. Jakob Fehlhammer pravi v svoji knjigi »Deutsche Reformbienenzucht« (Manz, München - Regensburg, 6. Aufl. 1917): Trditev »čim več čebel, tem več medu« ni vselej resnična. Ako je paša res obilna in je vse drugo v redu, bi utegnili to res biti. Paziti pa je pri tem, da je že v začetku paše v panju dosti čebel za bero in mnogo pokrite zalege, ker le tedaj se morejo čebele s pašo dobro okoristiti.

Ako pa paša ni taka, da bi omejila zaleganje, potem bo v panjih pač mnogo zalege, medu pa nič. Čebele porabijo še tisti med, kar ga nabero, in so potem v nevarnosti, da bodo stradale. Zato je bolj resnično pravilo: »Srednje močne čebelne družine prinašajo čebelarju največ koristi.«

Ker sta pri nas meseca april in maj odločilna za celo leto, je treba skrbeti, da so takrat družine dovolj živalne. Za to se pa moramo brigati že jeseni, in sicer s tem, da zazimimo panje, ki imajo mnogo mladih čebel. Storititi moramo tudi vse, da ostanejo močni tudi čez zimo.

Ker vozimo čebele na ajdovo pašo, poskrbi že narava sama, ako je le vreme ugodno, da si čebele takrat opomorejo, matica pa močno zalega. Po košnji zaleganje nekoliko prestane. Ko se pa proti koncu avgusta meseca začne ajdova paša, začne zopet pridno zalegati. To se je lansko leto prav lepo pokazalo. Panji so bili postavljeni v ajdovo pašo bolj šibki, med pašo pa so postali zelo živalni. Kadar pa narava ne nudi paše, moramo čebelam pomagati s pitanjem in združevati slabiče. Dzierzon je označil združevanje slabičev

za glavni pogoj uspešnega čebelarjenja. Seveda, s pitanjem ne bomo dosegli toliko, kolikor doseže narava. Saj vemo, da spomladi nekoliko kapljic medu in obnožine, ki jo dobe čebele v naravi, več zaleže nego pitanje. Dosegli bi pa s pitanjem več, ako bi mogli čebele nekoliko prevarati s tem, da bi jim pokladali na planem. To je pa mogoče le onemu čebelarju, ki nima v bližini nobenega soseda čebelarja.

Špekulativno pitanje se včasih obnese, večkrat pa tudi škoduje, zlasti na pomlad, ako je vreme zelo izpremenljivo. Najbolje je, da zazimimo take panje, ki imajo medene zaloge do konca aprila.

2. Ne cepimo preveč moči panjev in ne zmanjšujemo števila čebel nabiralk s tem, da nam preveč roje. Znan je čebelarški pregovor: Veliko rojičev — dosti mrličev. Veliko rojev — malo medu. Ne smemo od čebel preveč zahtevati. Ali med ali roje, oboje skupaj pa ne morejo dajati.

3. Nes pametno je čakati rojev in pustiti, da čebele lenarijo, ko je dobra paša. Kdor čaka rojev in v A.-Ž. panjih ne prestavi satov, ki so že vsi zasedeni in so panji tako močni, da čebele močno prisedajo, ta lahko zamudi dragoceni čas paše. Lahko je, da se mu čebele skuajajo, paša preneha, rojev ni, pa tudi medu ne, pač pa mnogo čebel na praznih satih.

4. Ne pustimo, da bi ob ugodnem času matica preveč zalegala. Mnogo zalege povzroča čebelam silno dela. Prinašati morajo med, obnožino, vodo, greti in pitati morajo zalego. Potem se zgodi, da imamo prav močne panje, prav malo medene zaloge, ker med večidel porabijo za zalego.

Nisem za to, da bi ob dobri paši matico pripirali v matičnico, ker je to protinravno in večkrat zanjo prav škodljivo, čeprav tudi imenuje Dzierzon pripiranje nje »dijamantno pravilo čebelarjenja«. Bolje je, kar priporočajo napredni mojstri, namreč da njeno delo z rešetko omejimo na dva ali tri sate in pustimo, da na teh po volji zalega.

5. Pri čebelarjenju na med v A.-Ž. panju pa še tega ni treba. O pravem času mo-

ramo prestaviti sate v medišče in ako je kaj, pridno iztrcavajmo.

Neutemeljena je trditev: Ne iztrcavaj, dokler niso vse celice pokrite. Brez skrbi že lahko trcamo, ako so čebele začele posamezne celice po robih zadelavati. Takrat je med goden in lahko iztrcamo tudi tistega, ki še ni pokrit. Dobro pa je, da posodo s takim medom rahlo pokrijemo in jo v suhem prostoru spravimo. Lepo ni, ako bi iztrcavali sate z nezadelano zalego.

Pogosto trcanje čebele zelo podžge, zlasti, ako jim brž vrnemo iztrcane sate, da jih obližejo.

6. Pazimo, da čebele nikdar ne stradajo. Kar jim damo, nam bodo bogato povrnilo. Sestradane čebele malo koristijo. Pitati pa se ne pravi, ako jim damo le toliko, da se prežive od enega dne do drugega. Pokladajmo večje porcije, da bodo brez skrbi in se nekako zavedale bogastva medene zaloge. Da pa jih dobro prezimimo in do spomladi dovolj močne ohranimo, jim je treba tega, kar tudi človek pozimi potrebuje: krepke hrane, primerne obleke in toplega bivališča. Najboljša hrana je pravi, pristni med, cvetlični ali pa ajdov. O gozd-

nem medu in mani je bilo v »Slov. Čeb.« že večkrat pisano. Na takem medu bi čebele tudi prezimile, ako je zima tako mila, da morejo včasih izleteti, da se otrebijo. Ako je pa zima huda in dolgotrajna, potem postanejo od slabega medu prav gotovo grižave. V prvi polovici zime do svečnice je dobra tudi bolj slaba hrana, n. pr. sladkorna raztopina. Včasih na sladkorju še lepše prezimijo nego na medu. Toda od svečnice dalje, ko je v panju že zalega, je vsekakor potreben med.

Čebelna zimska obleka je satje. Za zimsko gnezdo ne sme biti preveč staro, plesnivo, luknjičavo, pa tudi ne premlado, še nikdar zaleženo. Tudi ni zdravo, ako bi gnezdo z obeh strani zapažili in zožili. Tudi majhni, tesni in nizki hlevi niso zdravi. Nikdar pa v panju ne sme zmanjkati zraka. Zato naj bo žrelo tudi pozimi odprto.

V čebelnjaku naj bo pozimi mir. Nič ni slabšega za čebele nego zimski nemir. Paziti moramo dobro, da ni prepaha.

Tako bomo čebele dobro prezimili in njih moč ohranili. To je pa glavno, saj pravi pregovor, da je spomladi vsaka čebela krajcar vredna.

## Nekoliko zanimivih dogodkov.

Fr. D. Jug — Brezje.



nano je, da so čebele po zunanji obliki vse enake in da le po barvi razlikujemo pleme, oziroma pasmo. Nimajo pa vse enakih lastnosti. Ene so zelo marljive za bero, druge manj. Ene so zelo krotke, pohlevne in mirne, z lahkoto jih opravljamo in se ne vznemirijo za vsako malenkost, druge so pa tako hude in srdite, da se jim komaj približamo. Krotke ali mirne čebele, kadar jih zdražimo, se kmalu pomirijo; hude ali srdite pa se, kadar so zdražene, izlepa ne potolažijo ter še drugi dan napadajo, ko se jim približamo. Čebelar goji lahko v svojem čebel-

njaku vse čebele enega plemena, ene pasme, a kljub temu imajo posamezni panji različne lastnosti. Te razlike so odvisne od posameznih matic, oziroma od tega, s kakšnim trotom se je mlada matičica oprašila, ker take lastnosti prevzame tudi njen zarod.

Praha matic je zelo važna zadeva v čebelarstvu. Predvsem moramo skrbeti ne le za dobre matice, ampak tudi za dobre trote. Zato je treba, da čebele trote spomladi pravočasno izpodrede, in sicer le v takih plemenjakih, ki imajo plemenite matice in krotke čebele. Takim panjem pa, v katerih so matice slabe ali imajo čebele kake slabe lastnosti, je treba trotovino do skrajnosti omejevat. Le na ta na-

čin moremo doseči, da se v čebelnjaku ne širi slab čebelni zarod. A žalibog, da čebelar, ki čebelarji v bližini drugih čebelarjev, ki nimajo za to nikake brige, ne more v tem pogledu veliko uspeha doseči; kajti praha matic ni v njegovi oblasti. Matica se oprrašči zunaj v naravi lahko blizu ali pa daleč od doma, mogoče tudi s trotom iz drugega čebelnjaka, v katerem so čebele slabjšega plemena. Na ta način se lahko zanese v domači čebelnjak slabejše pleme z različnimi slabimi lastnostmi.

Gojitvi dobrih, rodovitnih in plemenitih matic bi morali več pozornosti posvečevati vsi čebelarji, posebno v takem kraju, kjer čebelarji več čebelarjev v enem okolišu. Toda to samo mimogrede, kajti v tem članku nimam namena razpravljati o tem predmetu, pač pa hočem navesti le nekoliko dogodkov, ki se nanašajo na ta predmet.

Ko sem pred leti pričel čebelariti, sem dobil od bližnjega čebelarja prve čebele v kranjičih. Bile so prave kranjice, t. j. sive čebele, matica pa temne kostanjeve barve. Sčasoma pa so se nekateri panji skrižali z rumeno italijansko pasmo, t. j. da so imele čebele rumene pasove na zadku, matice so pa bile rumenkaste. Za svojo osebo, ker ne čebelarim na roje za kupčijo, mi ni bilo toliko do tega, kakšne pasme so, glavna reč mi je bila, da so bile krotke in dobre medarice. V tem pogledu so mi križanke tudi ugajale, ker so marljive in ne silijo spomladi tako zgodaj na rojitev.<sup>1</sup>

Leta 1921. sem imel en A.-Ž. panj z zelo rodovitno matico mešane pasme. Te čebele so se prav odlikovale po marljivosti in krotkosti. Leto pozneje se je pa ta panj pripravljaj na rojitev, a ga nisem pustil rojiti. Rojitev sem preprečil s tem, da sem panju nekoliko dni pred rojem staro matico odvezel. Panj je poslal na praho novo matico, ki se je izlegla iz lastnega matičnika in ki je bila prava potomka prejšnje, a Bog sam ve, kje in s kakšnim trotom se je oprrašila, da je bil njen zarod tako ne-

znošno hudoben. Že pri pregledovanju panja, ko sem na lahko odprl vratca, se je hudo razburil. Ako sem ga nakadil z dimom, je kar zavrelo v njem. Ko sem odstranil okence, so se usule čebele iz njega, kakor bi parni kotel odprl, in se niso dale z nobeno stvarjo pomiriti. Pri normalnem panju, kadar postavimo sat s čebelami na kozico, se umirijo in mirno čakajo na njem. Pri tem so se pa takoj na vse strani razletele; ako sem pa naredil v čebelnjaku temo, so se pa razlezele po tleh in po steni. Ako nisem panja takoj priprl z okencem, je bilo kmalu polovico čebel zunaj. Najhujšo preglavico mi je delal ta panj pri odjemanju satov iz medišča, kadar sem točil. Da sem si oskrbel pokrivalo in rokavico, se razume, a kljub temu mi je žival prišla do živega. V obleko se mi jih je kar na stotine zagrizlo, tako da so me vselej pošteno razgrele, kadar je bilo kaj potrebnega opravila v tem panju.

Leta 1923. so se mi vsi panji pripravljali na rojitev, le ta hudobec se še ni zmenil. Matica je vse poletje pridno zalegala, tako da sem med letom še panju kak sat zalege odvezel, da sem ž njim podprl kakega slabjšega. Leta 1924. je bila matica že tri leta stara, a čebele se nič niso ukrotile, zato sem sklenil, da temu panju uničim matico, posebno pa še zato, ker so čebele tudi druge ljudi zunaj na vrtu tako napadale, da so prišle zaradi tega vse moje čebele ob dobro ime, da so hude, rade pikajo itd. Potrpel sem z njo še do rojilne dobe. Tedaj sem se dvakrat spravil nad panj, da bi ujel matico. Bojeval sem se z njo za žive in mrtve, a vselej mi je ušla na paž panja, šele tretjič se mi je posrečilo, da sem jo dobil v roke. Tedaj je pa doživela to, na kar je bila obsojena.

O kake težave sem imel še potem s tem panjem! Dasi je prišel ob matico, ni bil zato nič krotkejši. Deset dni pozneje sem mu z največjim trudom porezal vse njegove matičnike in mu dal lep goden matičnik iz drugega, najbolj krotkega panja. Čez nekoliko dni sem ga pregledal in opazil, da se je matica izlegla. Čez 12 dni sem

<sup>1</sup> To je bilo l. 1921. Danes sem drugačnega mnenja in nimam v čebelnjaku nobene križanke več.



ga zopet pregledal, se mi je li matica oprasila, a ni bilo o njej ne duha ne sluha... Izgubil jo je. Čez nekoliko dni sem mu dal v matičnici lepo mlado oplojeno matico ter sem mu jo zaradi varnosti izpustil šele čez 48 ur, a takoj, ko je prišla med čebele, je bilo po njej. — Tedaj sem mu dal še eno neoprašeno, a jo je tudi vrgel umorjeno iz panja...! Panj je bil takrat v obupnem stanju. Kaj naj torej storim? Da bi mu dal odprto zalego, iz katere bi si sam izpodredil matico, je bilo že prepozno, ker se je že mesec junij nagibal h koncu. Moral sem ga vsega razmetati po drugih panjih in naseliti v ta panj novo družino.

Doživel sem pa tudi izredno čebelno krotkost. Kakor vemo vsi iz žalostnega spomina, je bila vprav predlanskim slaba čebelarska letina. Posebno junija meseca je skoraj neprestano deževalo. Zaradi tega se za medišča pri panjih nisem dosti zanimal, ker nisem hotel čebel dražiti in ne sebe vznemirjati. Pri nekem panju sem pa le bil radoveden, kaj je, ker se je ob kaki solnčni uri tako močno prašil. Dne 28. junija se odločim, da ga pregledam. Ko potegnem prvi sat iz medišča, vidim na njem odprto in pokrito zalego! Oho! — matica se je priplazila v medišče, treba jo bo predehati v plodišče, sem si mislil. Potem pregledujem sate, da bi našel matico, in jih postavljam na kozico. Šele na petem satu jo najdem. Sati so bili vsi zaleženi, v kolikor niso bili z medom zaneseni. Tedaj odprem še plodišče, da bi sate prestavil v medišče ter napravil prostor za zaležene sate, ki so na kozici čakali s čebelami in matico vred. Ko potegnem prvi sat iz plodišča, vidim, da je tudi zaležen. Potegnem drugega, zopet zalega... Tedaj začnem pregledovati, je li kje kaka odprtina, da matica uhaja v medišče, a matična rešetka je bila popolnoma v redu. Odkod to? Ko potegnem iz plodišča še več satov, ki so bili vsi polni zalege, zagledam na enem satu zopet lepo matico...! Lej ga šmenta! Kaj pomeni to? Panj je imel dve matici, eno spodaj, drugo zgoraj! Ločila ju je samo

matična rešetka. Čebele zgornje družine so prihajale skozi matično rešetko k spodnjemu žrelu in so se čebele obeh družin skupno prašile in skupno izletavale na pašo, ne da bi se sovražile ali klale med seboj.

To sem imel za izreden dogodek, le razlagati si nisem mogel, kako se je to zgodilo. Panju sem pustil v rojilni dobi samo en matičnik. Matica se je oprasila in je tudi zalegala v plodišču. Odkod še ena matica v medišču, to mi je bila uganka. Občudoval sem pa pri tem izrednem dogodku krotkost čebel v plodišču, da niso umorile druge matice v medišču in da se čebele med seboj niso sovražile.

Lansko leto sem doživel zopet nekaj podobnega. Ko sem julija meseca čebelam jemal med, odprem medišče pri nekem panju, da bi pobral medene sate. Ko potegnem prvi sat iz panja, dobim na njem žerke in jajčka. Tedaj hitro pregledam še plodišče, a tudi tukaj je bila zalega. Nato iščem matico ter jo tudi najdem v plodišču. Sedaj preiščem še medišče in tudi tukaj jo najdem. Glej čudo, zopet panj z dvema maticama. Čebele so imele le en izhod iz panja, pa sta bili v njem dve družini, a ni bilo opaziti pri žrelu nobene nereda. Le zdelo se mi je, da je ta panj posebno močen.

Kako se je pri tem panju moglo to pripetiti, mi je tudi le uganka, vendar sem pozneje prišel na sled, kako se je to zgodilo, a z gotovostjo ne morem trditi. Zgornji panj (št. 16) je bil, ko so čebele nehale rojiti, brez matice. Misleč, da jo je izgubil na prahi, sem mu nato dodal rezervno oplojeno matico iz matičnjaka, ki jo je tudi sprejel. Stvar se je pa najbrž zgodila takole: V rojilni dobi odpiram vsak dan opoldne mediščem žrela, da morejo trotje, kolikor jih je še v njih, izleteti na prašenje. Mlada matica iz panja št. 16 je pa najbrže svoj panj zgrešila, ko se je vrnila s prahe, in je zašla na brado medišča panja št. 9, ki stoji baš pod panjem št. 16. Ker so bile čebele tega panja izredno krotke, so jo čebele sprejele v medišče ter je niso umorile.

Pa še eno zanimivost sem doživel. Neka dne ob rojih pridem pred čebelnjak, pa vidim pod brado panja št. 14 kepico čebel. Šmenta, kaj pa je to? Ko se približam bliže, zapazim, da je med čebelami prav lepa mlada matica. Izprehajala se je sem in tja po panjevem pročelju. Spremljevalo jo je kakih 40 do 50 čebel, a na brado mednje ni hotela iti, čebele se pa tudi zanjo niso nič brigale. Pregledal sem tisti panj, pa je bilo v njem vse v redu. Torej ni bila matica iz tega panja. Ujamem jo in jo odnesem kakih 30 korakov proč od čebelnjaka in izpustim, misleč, da sedaj najde sled do pravega panja, kamor spada, a matica zleti zopet na isti panj. Ker se je že bližala noč in matica nikamor ni šla, jo zopet ujamem ter pripremem v maticnico. Dal sem jo v plodišče tistega panja, ki se mi je zdel najbolj sumljiv, da

utegne biti brez matice. Drugi dan sem panju matico izpustil, a v največje začudenje jo popoldne zopet zagledam zunaj, pa na nekem drugem panju, toda brez spremstva. Le panjeve čebele so se vanjo zaletavale. Tedaj sem pregledal vse panje, a nobeden ni bil brez matere. Matico je najbrže sem zašla od kod drugod, ali pa so jo čebele vrgle iz katega medišča kot drugo panjevo matico.

Marsikateri čebelar, ki s paznim očesom zasleduje čebelno življenje, doživi pri čebelarstvu kak izreden in zanimiv dogodek, ki pa ostane javnosti prikrit. Zato ne bi bilo napačno, ako bi vsakdo take izrednosti po možnosti objavil v »Slov. Čebelarju«. To bi bilo v pripomoček, da se čebelarska znanost dviga vedno više v našem narodu. Seveda dogodki morajo biti pred vsem resnični in objave ne pretirane.

## Preobrat v mojem čebelarstvu.

Franc Orešnik — v Mežici.



Gospod urednik! Nisem se še zglasil pri Vas, čeprav z zanimanjem čebelarim že nad 20 let. Malo sram me je, da moram sedaj priznati, da sem postal član društva šele potem, ko je nastal v mojem čebelnjaku preobrat, ki ga hočem malo opisati. Preokret priporočam v razmišljanje zlasti onim podružnicam, oziroma čebelarjem, ki še ne čebelarijo v vpeljanih Alberti-Znidarskičevih panjih.

Koncem aprila l. 1925. je g. učitelj Gallob, takratni tajnik in blagajnik naše podružnice, razdelil med tukajšnje čebelarje večje število eksportnih panjev, ki so bili opremljeni s satnicami. V te panje naj bi mu vsadili roje in mu jih jeseni prodali. Ker sem slutil, da se v mežiški podružnici nekaj kuha, sem takoj pristopil k društvu in že sem bil obdarovan s šestimi eksportnimi panji, v katere sem se takoj precej zaljubil.

Na nevarnost, na katero so me nekateri čebelarji opominjali, se nisem nič oziral. Govorili so, da čebele v teh panjih pozimi zaradi mraza rade pomrjejo. To se jim je pred leti res pripetilo, ko so poizkušali z njimi, a so jih pozneje opustili. Ker me njih opomini niso prestrašili in so boljši kranjčiči že začeli rojiti, sem takoj prve roje vsajal v te panje. Drugi čebelarji pa tega niso napravili. Nekateri sploh niso ogreblji rojev vanje zaradi tega, da rajši počakajo in da bodo videli, kako bodo moje ljubljenske prezimile v teh panjih.

Zaradi jako dobre majniške paše so se roji zelo dobro razvijali. Proti koncu junija meseca sem že dobil prvi roj od teh panjev; eden mi je izrojil celo ob ajdovi paši. Ti panji, oziroma premično delo se mi je tako priljubilo, da bi bil roje najraje zase održal, kar mi je bilo na moje veselje pozneje tudi dovoljeno. Hvala lepa gospod Gallob!

Na ajdovi paši, ki je bila tisto leto srednje dobra, so dobili eksportni panji proti

kranjičem precej več, ker so bili močnejši nego kranjiči. Svoje ljubljenske sem tisto jesen z mirno vestjo zapažil, ker sem bil prepričan, da so dobro preskrbljene za dolgo zimo.

Ko je prišel težko pričakovani dan prvega pomladanskega izleta — bilo je sredi februarja meseca — so me začeli nekateri čebelarji, posebno pa tisti, ki so čakali mojega uspeha, obsipavati z različnimi vprašanji, zlasti kako so prezimile čebele v novih panjih. Seveda sem jim prav rad razodel, da so zimo izvrstno prestale in ostale najmočnejše izmed vseh 32 kranjičev, ki sem jih takrat prezimoval.

Koncem aprila meseca, ko so bile v panjih že vse ulice gosto zasedene, sem napravil nekako prestavljanje iz eksportnih v A.-Ž. panje. V te sem dejal po dve družini, eno v medišče, drugo z dobro mlajšo matico pa v plodišče. Družini v medišču sem prej odvzel matico. Panji so bili tako močni, da so vsi trije rojili, mislim, da zaradi prevelike moči. Po moji preizkušnji zadostuje en sam močan eksportni panj za naseljenje A.-Ž. panja. Na tak način predstavljam sedaj vsako leto. To se mi prav dobro obnese.

Na točenju medu seveda to leto ni bilo misliti že zaradi razcepljenosti moči, v splošnem pa zaradi jako slabe letine, ki je gotovo marsikateremu čebelarju ostala v spominu. Razveseljivo je bilo pa tem bolj leto 1927. Vsi panji s premičnim delom so bili močni, letina jako dobra, medišče pa polno medu, ki sem ga natočil od šestih

A.-Ž. panjev nad 200 kg. Toliko ga nisem dobil prejšnjih 20 let iz kranjičev.

Sedaj imam zazimljenih deset A.-Ž. panjev, 12 eksportnih, pa samo devet kranjičev. Teh bo pa tudi še to leto zmanjkalo.

Te podatke, oziroma preobrat objavljam zaradi tega, ker že pri mnogih tukajšnjih čebelarjih opažam, da me hočejo posnemati in ker jih bi rad še več privabil, da postanejo člani naše podružnice in pridejo do spoznanja, da je večji uspeh zavisen edino le od umnega in naprednega čebelarjenja. Naj se nihče ne ustraši stroškov za te panje. Dobiček bo imel že prvo leto, ako bo letina taka kot je bila lani pri nas. Lahko trdim, da se je v zadnjih treh letih oprijelo v okolišju naše podružnice mnogo čebelarjev tega panja. Vsi so jako zadovoljni z njim in hvaležni tistim, ki so ta panj širili, zlasti pa našemu gosp. učitelju Gallobu, ki ga je nam priporočal in nam dal prva navodila za umno čebelarjenje.

V dokaz, da res napredujemo, navajam, da smo imeli pred tremi leti samo dva panja s premičnim delom, sedaj jih je pa že nad 110 A.-Ž. panjev in eksportnih.

Pripomniti moram še, da ima začetnik, ki si nabavi večje število teh panjev, v začetku res velike težave. Primanjkuje mu tako rekoč vsega, posebno pa satja, ki ga je jako težko dobiti, toda tudi teh zaprek se sedaj lahko izognemo, ako imamo kaj v žepu, ker nam društvo nudi lepo izdelane satnice, ki so najboljši in hitrejši pripomoček za razvoj.

Prijatelji čebelarji, združimo se v naših podružnicah, kajti le v slogi je moč!

## Vprašanja in odgovori.

**Vprašanje.** Imam večje število mladih satov, ki so polni hojevega medu, ki je pa tako gost, da se ne da trcati. Kaj naj napravim z njimi? Ali se bo dala strd spomladi trcati?

**Odgovor.** Nimamo nikake izkušnje in ne moremo ničesar določenega svetovati. Postavite spomladi aprila meseca sate na kako prav toplo mesto, naj jih solnce delj časa ob-

seva, da se bo med dobro segrel. Potem jih poizkušajte trcati. Če ne bo šlo, ne preostaja drugega, ko da jih denete konec maja meseca v medišča dobrih plemenjakov. V vsako medišče denite po štiri sate, toda le, če bo paša dobra, sicer bodo čebele sate same iztrcale... Ne bo jim v škodo, Vam pa tudi ne. Saj čebela ne porabi niti kapljice medu brez resnične potrebe.

## Mesečni pregled za november in december 1927.

Kraj (z morsko višino)	Označba opazova- vanega panja	Panj je na teži				Toplina zraka			Dni je bilo						
		izgubil v			po- rabil v me- secu čistih dka	naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	deževnih	s snegom	obla- nih	pol- jasnih	jasnih	vetrov- nih
		1.	2.	3.											
		mesečni tretjini dka				C°									
Ljubljana (305 m) . . . . .	A.-Ž.	—*	30	10	40	+ 20	- 10	+ 5.5	3	11	4	18	6	6	4
		20	25	10	55	+ 5	- 21	- 1.9	-	6	7	25	2	4	4
		20	11	10	40	+ 20	- 9	+ 5.2	5	12	4	20	2	8	7
Vič pri Ljubljani (298 m) . . . . .	A.-Ž.	20	20	20	60	+ 6	- 20	- 1.9	-	7	6	25	2	4	1
		10	10	—	20	+ 18	- 15	+ 3.0	6	12	5	20	5	5	5
		5	20	15	40	+ 4	- 23	- 2.8	-	12	12	27	3	1	2
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	40	10	30	80	+ 22	- 13	+ 5.6	6	11	4	20	1	7	14
		15	35	30	80	+ 8	- 20	- 1.3	-	4	6	27	—	4	10
Tacen p. Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	20	15	15	50	+ 20	- 6	+ 6.6	7	10	3	19	8	3	9
		10	40	15	65	+ 7	- 21	+ 0.1	-	6	8	26	2	3	9
Škofja Loka (349 m) . . . . .	A.-Ž.	25	20	15	60	+ 17	- 10	+ 5.0	7	11	3	18	6	6	11
		15	30	35	80	+ 5	- 18	- 0.5	-	6	7	24	5	2	12
Virmaše pri Šk. Loki . . . . .	A.-Ž.	20	10	10	40	+ 17	- 10	+ 5.1	9	8	5	18	6	6	—
		10	10	11	31	+ 7	- 15	- 0.6	2	4	4	25	1	5	3
Dobrava-Vintgar (577 m) . . . . .	A.-Ž.	45	35	20	100	+ 20	- 7	+ 6.0	5	8	3	19	6	5	1
		20	20	25	65	+ 6	- 12	- 3.0	-	1	1	28	1	2	4
Javornik n. Gor. (553 m) . . . . .	A.-Ž.	50	10	20	80	+ 18	- 17	+ 3.8	-	10	3	20	5	5	7
		—	40	30	70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Dob (305 m) . . . . .	A.-Ž.	25	5	5	35	+ 18	- 9	+ 6.0	6	10	4	19	5	6	8
		5	25	25	55	+ 5	- 18	- 1.0	-	5	5	23	4	4	3
Rova na Gor. (350 m) . . . . .	A.-Ž.	20	—	10	30	+ 20	- 11	+ 6.2	3	10	3	19	3	8	4
		10	20	10	40	+ 8	- 15	- 1.6	-	8	6	25	4	2	3
Breg-Križe (483 m) . . . . .	A.-Ž.	15	20	25	60	+ 15	- 10	+ 4.8	4	8	3	20	6	4	7
		30	20	25	75	+ 5	- 24	- 0.6	-	4	5	27	-	4	6
Vrhnika (293 m) . . . . .	A.-Ž.	—	—	—	25	+ 19	- 8	+ 5.5	7	12	2	19	8	3	13
		—	—	—	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cerknica (575 m) . . . . .	A.-Ž.	16	16	—	32	+ 19	- 6	+ 4.6	9	9	3	16	6	8	20
		10	20	16	46	+ 4	- 17	- 4.0	-	2	7	24	4	3	17
Sv. Gregor p. Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	+ 27	- 3	+ 8.0	7	9	2	17	10	3	17
		—	—	—	—	+ 16	- 15	+ 2.5	1	9	3	25	6	—	6
Valpča vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	10	10	10	30	+ 24	- 8	+ 6.9	7	4	2	20	5	5	7
		10	15	—	25	+ 10	- 21	+ 1.0	-	6	8	25	2	4	2
Novo mesto (180 m) . . . . .	A.-Ž.	40	30	—	70	+ 23	- 7	+ 8.0	8	5	3	19	8	3	10
		20	30	20	70	+ 14	- 15	- 1.0	1	—	5	29	2	—	10
Ptuj (221 m) . . . . .	A.-Ž.	44	10	10	64	+ 24	- 10	+ 6.4	3	7	2	19	6	5	8
		10	4	30	44	+ 15	- 21	- 0.9	-	5	7	24	4	3	10
Hrastnik (250 m) . . . . .	Gerstung	35	25	20	80	+ 16	- 12	+ 5.0	6	8	3	13	13	4	14
		15	35	20	70	+ 3	- 21	- 3.5	1	3	6	23	7	1	17
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	15	20	22	57	+ 8	- 16	- 0.6	1	3	10	25	5	1	8
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	45	30	10	85	+ 19	- 4	+ 2.5	7	5	5	11	11	8	19
		35	50	55	140	+ 2	- 18	- 3.5	-	—	3	22	9	—	7
Vržež pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	35	15	50	+ 19	- 9	+ 7.0	7	9	3	22	7	1	7
		20	15	20	55	+ 4	- 18	- 2.2	-	2	9	25	5	1	14
Cezanjevci (182 m) . . . . .	A.-Ž.	—	—	—	—	+ 19	- 7	+ 6.0	3	16	12	17	13	—	17
		—	—	—	—	+ 5	- 19	- 4.0	-	6	8	24	7	—	19
Guštanj (398 m) . . . . .	A.-Ž.	140	130	20	290	+ 18	- 11	+ 3.0	5	3	3	20	8	2	17
		—	—	—	—	+ 4	- 18	- 2.0	-	2	4	21	8	2	13

\* V prvi vrsti so podatki za november, v drugi za december.

Mesečni pregled za januar 1928.

Kraj (z morsko višino)	Označba opazovanega panja	Panje na teži								Toplina zraka			Dni je bilo								
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih <i>dkg</i>		največ pridobil		naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pri- dobil	po- rabil	<i>dkg</i>	dne	C°									
		mesečni tretjini <i>dkg</i>																			
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	5	10	—	35	—	—	+ 11	— 7	— 0·3	1	4	3	19	10	2	4
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	20	10	—	50	—	—	+ 7	— 7	— 0·3	2	4	5	19	8	4	4
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	35	15	10	—	60	—	—	+ 10	— 10	— 3·0	2	5	5	20	9	2	2
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	35	35	—	120	—	—	+ 13	— 7	+ 0·3	7	3	4	20	7	4	8
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	35	15	25	—	75	—	—	+ 13	— 5	+ 1·6	5	3	3	18	9	4	11
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	—	—	—	30	25	25	—	80	—	—	+ 9	— 6	+ 3·2	6	4	6	16	7	8	3
Dobrava-Vintgar (577 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	40	30	—	100	—	—	+ 7	— 10	+ 0·2	14	2	5	9	11	11	2
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	20	20	—	60	—	—	+ 9	— 8	+ 3·0	5	2	3	19	9	3	3
Dob (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	—	20	—	60	—	—	+ 9	— 4	+ 3·2	3	2	2	21	6	4	2
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	10	20	—	70	—	—	+ 11	— 6	+ 0·7	2	1	4	16	11	4	5
Breg-Križe (483 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	20	20	—	80	—	—	+ 10	— 9	+ 2·5	4	3	6	14	7	10	2
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	35	30	30	—	95	—	—	+ 8	— 6	+ 0·6	1	3	4	26	2	3	4
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	50	25	—	115	—	—	+ 11	— 9	+ 0·6	10	5	4	15	11	5	16
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	34	26	20	—	80	—	—	+ 10	— 10	— 0·1	4	1	5	17	9	5	15
Valpča vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 18	— 7	+ 2·5	3	2	2	22	7	2	9
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	5	10	—	40	—	—	+ 12	— 8	+ 1·2	3	1	6	23	5	3	2
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	30	30	—	110	—	—	+ 11	— 10	— 0·5	4	—	3	20	9	2	7
Hrastnik (250 m)	Gerstung	—	—	—	16	10	20	—	46	—	—	+ 14	— 6	+ 1·5	1	3	5	11	15	5	14
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	—	—	—	35	10	25	—	70	—	—	+ 7	— 12	— 1·3	1	2	1	18	11	2	6
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	—	—	—	35	30	40	—	105	—	—	+ 10	— 7	+ 2·6	2	1	6	19	11	1	11
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	—	—	—	65	50	55	—	170	—	—	+ 5	— 10	— 2·3	—	—	2	8	16	7	15
Vržej pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	5	15	10	—	30	—	—	+ 6	— 13	— 1·9	2	2	3	19	7	5	8
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	180	—	—	+ 7	— 15	— 1·8	—	13	3	12	18	1	14
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	50	—	—	—	50	—	—	+ 8	— 11	— 4·0	1	1	2	9	13	9	15

## Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Vreme je ugajalo čebelam. Zrak je bil miren in zmerno mrzel. Podnevi je imel skoraj vedno nekoliko stopinj nad ničlo, ponoči pa nekaj pod ničlo.

Nebo je stalno od zore do mraka zakrivala gosta in visoka megla. Prvič jo je pregnal dne 7. januarja že zjutraj lahek zapadnik in solnce se je pokazalo v vsej svoji krasoti. Zrak se je naglo ogrel in po dolgem presledku prvič in zadnjič v mesecu dosegel primerno izletno toplino. — Čebele so zapustile svoja bivališča in

zarajale okoli čebelnjaka. Okrogli rvavi sledovi, gosto posejani po belem snegu, so jasno pokazali vzrok veselega razpoloženja. Izletni so se ponekje večkrat ponovili, kar čebelam ni bilo v korist.

Izguba na teži je bila majhna. Razpredelnica kaže, da so panji na postajah Tacen, Dobrava, Cerknica, ki so imeli največ izletov, postali mnogo lažji, nego drugi. Najbolj pa je tehtnica padla pri Sv. Duhu in v Cezanjevcih, kjer niso imeli zaradi prenizke zračne topline nobenega izleta.

## Zlata poroka čebelarja Ivana Sajevca.

Eden naših najstarejših članov in pionirjev naprednega čebelarstva, gospod Ivan Sajevic iz Stare vasi pri Postojni, je praznoval dne 12. febr. 1828 zlato poroko.

Gospod Sajevic je rojen l. 1851. Dasi bo kmalu imel osem križev na rami, je še vedno čvrst kakor mož v najlepših letih. Slavljenec je najlepši zgled nadvse marljivega in vzornega slovenskega kmečkega gospodarja. Z neumornim delom je svoje posestvo tekom let neprestano povečaval. Delal je kakor čebela in skoraj ni poznal počitka. Čvrst kakor kraški kamen je znal

iz pušcav in zanemarjenih pašnikov napraviti plodno polje. V tem pogledu je storil čudeže. Da je čebelar po volji sv. Ambroža, je samo ob sebi umevno. Kljub visoki starosti obdeluje posestvo še vedno sam: orje, mlati, kosi. Sliko njegovega čebelarstva je objavil »Slov. Čebelar« v 8. številki l. 1925.

Prepričani smo, da se vsi slovenski čebelarji vesele, da je Sajevic zdrav in čvrst dočakal imenitni dan zlate poroke. Od srca želimo njemu in njegovi zvesti družici Frančiški, da ju Bog ohrani še mnogo, mnogo let v sreči in zadovoljstvu. Živela!

## Društvene vesti.

### Predavanja:

Zveza čebelarških podružnic za Mariborsko oblast priredi dne 18. marca t. l. predavanje pri Sv. Ilju pod Turjakom, dne 1. apr. pa predavanje v Slovenjgradcu. Predaval bo g. Henrik Peternel.

G. Okorn predava:

4. marca v Gorjah pri Bledu ob 3. popoldne v zadrugi.

11. marca na Robu pri Velikih Laščah tečaj o kuhi voska. Začetek ob 9. dopoldne pri g. Peterlinu v Dolščaku.

Čebelarji, udeležite se prireditve v obilnem številu!

### Seja načelstva, dne 17. decembra 1927.

Navzočni gg.: prošt Kalan, Arko, Kunaver, Mesar, Okorn, Verbič Ivo, Verbič Josip.

### Sklepi:

1. »Slovenski Čebelar«. Tisk se je oddal tudi za leto 1928. Jugoslovanski tiskarni. Nalog za 1. štev. 2500 izvodov.

2. Blagovni oddelek. G. inšpektor Kunaver je poročal o delu odseka in poslovanju blagovnega oddelka. Uvedla se je blagovna knjiga. Prodaja orodja se vrši potom blokov. Cene orodja i. dr. potrebščin je odsek pregledal in dožgal, da so potrebščine cenejše kakor drugod.

Načelno se je sklenilo, da bodo dobivali člani pri nakupu potrebščin in orodja primeren popust. Izvršitev sklepa se je prepustilo odseku, ki naj na eni izmed prihodnjih sej stavi tozadevne predloge.

**3. Slučajnosti.** Tajnik je prečital pismo g. urednika, v katerem je sporočil društvu, da bo začel v listu objavljati prevod Maeterlinkevega spisa »Življenje čebele«. Prevod naj bi potem v ponatisu založila »Ljudska knjižnica«.

Po vsestranskem prevdanku in izjavi g. ravnatelja Mesarja kot založnika, da prevod ne sodi v »Ljudsko knjižnico« in da založništvo odklanja, se je soglasno sklenilo sledeče: Načelstvo je mnenja, da je snov za list preobširna

ter za pretežno večino čitateljev pretežka. Celoten prevod bi moral izhajati najmanj dve leti na štirih straneh. Odobrava pa, če bi se v listu kot listek ponatisnila najaktualnejša poglavja, ki bodo zanimala vse čitatelje.

G. prof. Verbič je poročal o opazovalnih postajah. Nagrade opazovalcem in vodji opazovalnih postaj ostanejo iste, kakor doslej. Opazovalnica v Guštanju dobi novo tehtnico.

Železniško ministrstvo naj se naprosi, da dovoli čebelarjem-članom iste ugodnosti, kakor jih uživajo turisti.

G. dr. Vilimchu se posodi »American Bee Journal«.  
Jože Okorn, tajnik.

## Vesti iz podružnic.

**Ljubljanska podružnica** bo imela prihodnjo sejo dne 6. marca t. l., ob 8 zvečer pri »Nacetu«.

**Podružnica v Breznici** je imela občni zbor dne 18. decembra 1927. l. Navzočnih je bilo 10 članov, štirje so se opravičili. Poročili sta podala tajnik in blagajnik. Podružnica ima premoženja 95 Din 62 p. Volitev odbora. Za predsednika je bil izbran Franc Zupan iz Smokuča, za podpredsednika Matija Jalen iz Rodina, za blagajnika Jak. Prešeren iz Vrbe, za tajnika Franc Hrovat iz Poljč, za odbornike pa Jožef Jalen, Ivan Vidic in Alojzij Robič. Za delegata za občni zbor čebelarškega društva za Slovenijo je bil določen Josip Ažman, nadučitelj v pokoju v Lescah. Sprejeli so se trije novi člani. Točilo je članom brezplačno za leto 1928. na razpolago. Stroj za trcanje medu se bo popravil. — Franc Zupan, predsednik.

**Celjska podružnica.** Na občnem zboru dne 8. januarja t. l. so bili v odbor izvoljeni gg.: Josip Kosi za predsednika, Martin Mastnak za podpredsednika, Anton Mirnik za blagajnika, za odbornike pa: Josip Močan, ki je tudi tajnik, Martin Rebov in Ivan Kodela. Za delegata sta bila izbrana Martin Perc in H. Peternel.

**Cerkniška podružnica** je imela občni zbor dne 26. decembra 1927. l. Ker se je dosedanji predsednik g. V. Turk odpovedal predsedništvu, je bil soglasno za predsednika izvoljen dosedaj skozi vsa leta delujoči tajnik in blagajnik g. Franc Bečaj, za njegovega namestnika Martin Klamer, za tajnika in blagajnika pa g. Alojzij Lavrenčič. Za odbornike so bili izvoljeni Anton Uršič in Matija Rok, za delegata za občni zbor pa Franc Bečaj, podobar. Novi odbor prosi osrednje društvo za predavanje o kužnih čebelnih boleznih v marcu. — Bečaj, predsednik.

**Kamniška podružnica.** 23. redni občni zbor se je vršil dne 6. decembra 1927. l. Zaradi odhoda g. predsednika dr. Gracijana Herica je pozdravil udeležnike tajnik Makso Žargi. Ker ni došel noben predavatelj iz Ljubljane, ni bilo običajnega predavanja. Udeležilo se je zboru 10 čebelarjev. Tajnik in blagajnik sta poročala o delovanju v l. 1927. Članarino za leto 1928. je blagajnik pobral. Določilo se je, da bomo sv. Blaža dan, to je dne 3. februarja t. l., imeli zopet tečaj o kuhanju voska. Predsedniško mesto je začasno, to je do vrnitve g. drja. Herica, prevzel tajnik, sicer pa je odbor ostal isti, samo izpopolnil se je z izvolitvijo gosp. Jakoba Razboršaka, župnika v Tunjicah.

**Podružnica v Rogaški Slatini** je imela svoj redni letni občni zbor dne 11. decembra 1927 v Rogaški Slatini. Iz predsednikovega, tajnikovega in blagajnikovega poročila se vidi, da je odbor marljivo deloval in da narašča zanimanje za delo v podružnici. Število članov se je podvojilo. Občni zbor je odobril od g. Muršeca izdelani pravilnik o prodaji medu v lastni režiji. Z zanimanjem so navzoči sledili izvajanjem g. Fišerja o potrebi nabave novih čebelnih družin ter je akciji bil že na občnem zboru zajamčen uspeh. Društvo si bo naročilo tudi vzoren A.-Ž. panj, ki bo članom vsak čas na ogled. V odbor so bili izvoljeni gg.: Verk za predsednika, Muršec za podpredsednika, Fišer za tajnika, Kert za blagajnika, za odbornike pa Spaniček, Weilguni, Klemenčič, Sterniša, Anderlič, Erjautz in Žaberl.

**Trboveljska podružnica** je imela redni letni občni zbor dne 6. januarja t. l. v trboveljski šoli. Zbor je vodil predsednik g. Lebar. Podala sta tajniško in blagajniško poročilo. Dohodkov je bilo 3103-68 Din, izdatkov 1804 Din, prebitka 1299-68 dinarjev. Podružnica ima dve točili, parni topilnik in stiskalnico za satnice. Za l. 1928. se je izvolil naslednji odbor: Lebar za predsednika, Hank za podpredsednika, Omerza za tajnika in blagajnika, Aekun in Ahac pa za odbornika. Za delegata za občni zbor osrednjega društva sta bila določena Ašenberger in Forte. Letos dne 6. maja bo celodnevni čebelarški tečaj o vzreji matic pri čebelnjaku g. Igričnika v Studencih, dne 30. septembra pa predavanje o zazimljenju čebel pri čebelnjaku g. Hanka v Lokah. Ponazorjeval bo g. Hank. Da se čebelna paša izboljša, bo podružnica zasadila več tisoč akacij, vrb in priporočila setev črne ajde, marljivo cepitev sadnih dreves, zlasti češenj. To sporočamo našim čebelarjem z vabilom, da poročajo na prihodnjem občnem zboru, kaj je posameznik storil v tem letu za izboljšanje čebelne paše. — Omerza, tajnik.

**Podružnica v Tacnu** je imela redni letni občni zbor 26. decembra 1927 z običajnim sporedom. V odbor so bili izvoljeni: Ivan Snoj za predsednika, Janez Kralj za podpredsednika, Martin Medved za tajnika, Lovro Bačnik za blagajnika, Ivan Medved, Albin Magister, Janko Erjavec, pa za odbornike. Občni zbor je sklenil zaprositi osrednje društvo, da nam priredi enodnevni čebelarški tečaj, i. s. dne 13. maja t. l. pri g. Ivanu Snoju v Tacnu.

**Podružnica pri Sv. Ilju pod Turjakom** je imela redni občni zbor dne 15. januarja t. l. Prečitani so bili zapisnik lanskega občnega zbora. Prejemkov je bilo 278:16 Din, izdatkov 2 Din, preostanka torej 276:16 Din, ki je naložen v tukajšnji hranilnici. Preglednika računov sta izjavila, da so računi in blagajna v redu. Pri volitvah je bil izvoljen naslednji odbor: Jakob Verboten za predsednika, Podjavršek Karel za podpredsednika, Edvin Rozman za tajnika in blagajnika, za odbornike pa Zaponšek Ivan, Razbornik Franc in Šuligoj Franc.

Po volitvah se je razvila precej obširna debata. To kaže, da podružnica še vedno deluje in da se člani za čebelarstvo zanimajo. Med drugim je zbor tudi sklenil, da podružnica priredi marca t. l. predavanje ter zaprosi zvezo za Mariborsko oblast s sedežem v Celju, da pošlje predavatelja.

Tovariš Podjavršek je omenil, da imajo člani še precejšnjo zalogo medu. Osrednji odbor naj se zaprosi, da se v potrebi obrne na našo podružnico.

**Podružnica v Novem mestu** je imela zaradi nekkih zaprek občni zbor v nedeljo dne 8. januarja t. l. Poleg običajnih poročil se je obširno razpravljalo o ureditvi dovoza čebel v pašo. Zbor je sklenil, da izvoli komisijo treh članov, ki naj izdelata načrt za to uredbo. Načrt bi poslali društvu v Ljubljano, ki naj ga kolikor mogoče vpoštevata. Osrednje društvo prejme predlog, naj bi pozvalo vse (vsaj večje) podružnice, da izdelajo načrte za uredbo pasišč. Ko jih prejme, naj se na njih podlagi izdelata uredba. K obravnavi naj bi se pozvali tudi zastopniki podružnic. Izdelana uredba naj bi se predložila ljubljanskemu oblastnemu odboru, ki naj jo predloži oblastni skupščini v zakonitost. Na ta način se bo uredila ta reč vsaj za ljubljansko oblast.

Občni zbor je naprosil g. F. Kobala, da izdelata za novomeški okraj karto pasišč. G. Kobal je obljubil to storiti. O tej zadevi bomo še poročali.

Na občnem zboru je bil izvoljen naslednji odbor: za predsednika g. Ludovik Puš, za odbornike pa gg. Liliija, Medved, Hrovat, Kobal, Bukovec.

Podružnica šteje sedaj 23 članov. To število se bo gotovo še pomnožilo. Odbor bo napel vse sile, da število članov naraste. Kriza, v katero je bila zašla podružnica, je premagana. Po občnem zboru se je vršilo predavanje o splošnih opravilih pri čebelah. Predaval je g. Lud. Puš.

Puš, predsednik.

**Podružnica Zgornje dravsko polje** s sedežem v Orehovi vasi je imela dne 8. januarja t. l. občni zbor. Izvoljen je nov odbor: za predsednika Pungartnik Franc ml., za podpredsednika Kolman Josip star., za tajnika Poplatnik Ivan, za blagajnika Klinar Franc, za odbornike pa: Rudolf Ivan, Lah Anton in Černej Franc. Novi odbor bo imel nalogo, da spet oživi podružnico, ki je že na razpadalu, da strokovno izobrazijo člane s predavanji in da se skupno prodajata med in vosek. Tudi izlet k naprednim čebelarjem je v programu. Čebelice naj nam bodo zgled dela, pridnosti in zadrugištva.

**Podružnica pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah** je imela občni zbor dne 8. januarja t. l. ob skromni udeležbi. Odbor je ostal stari.

**Podružnica v Vodica nad Ljubljano** je imela občni zbor dne 27. decembra 1927. l. Udeležilo se ga je 11 članov, šteje jih pa podružnica 12. Računi so bili v redu. Blagajna izkazuje po odbitku izdatkov 430 Din v gotovini. Med letom ni bilo ne tečajev ne predavanj. — Zbor je izvolil naslednje odbornike: za predsednika Fr. Koželja, za podpredsednika Fr. Jereba, za tajnika in blagajnika Fr. Zihlerla, za odbornike Andr. Rosulnika in

Janeza Podgorška, za delegata za občni zbor pa Janeza Drešarja in Fr. Črnivca. Vsi člani skupaj imajo 10 kranjčev, 83 A.-ž. panjev, 10 eksportnih, 8 nemške mere, 10 gerstungovcev in 1 pavlinovca. Nečlani v podružničnem okolišu imajo približno 20 kranjčev in 40 panjev s premičnim delom. — Sklenilo se je, da priredi podružnica v maju predavanje o napredku čebelarstva. Nadalje se je sklenilo, naj odbor osrednje društvo ponovno prosi za ustanovitev opazovalnice v Vodica. Končno se je sklenilo, naj odbor na merodajnih mestih vpliva, da ne bodo v ajdovo pašo preveč čebel vozili, kajti v podružničnem okolišu je komaj za 200 panjev z premičnim delom paše. — Franjo Zihlerl, tajnik.

**Podružnica v Radovljici** je imela občni zbor dne 18. decembra 1927. l., ki se ga je udeležilo 11 članov. Potekel je vsestransko zadovoljivo. Opazilo se je, kako željno čakajo čebelarji, da se snidejo k pogovoru in si povedo dogodke, ki so jih pri svojih ljubljankah čebelah med letom doživeli. Marsikaj poučnega je vsak udeleženec zajel pri teh razpravah. — Dasi je član tuk. podružnice, g. Fr. Donat Jug, popisal pregledno in stvarno opravljanje čebel v A.-ž. panjih v letošnjem »Čebelarju« — za kar so mu podružnični člani jako hveležni in mu izrekajo toplo zahvalo — je občni zbor sklenil naprositi osrednje društvo za predavanje o čebelarjenju v A.-ž. panjih s praktičnimi navodili. — Odbor je ostal z malo izpremembo isti kot v prejšnjem letu pod predsedstvom g. Ivana Bulovca, posestnika in trgovca v Radovljici. Sklepalo se je med drugim tudi o nabavi priprav za kuhanje voska in ulivanje satnic. To bo brezdvomno v veliko korist članom. S tem bodo imeli tudi materijelno korist in upati je, da pristopijo k podružnici še oni čebelarji, ki čakajo, da bo izginilo vprašanje: Kaj pa imam od podružnice?, čebelarja, ki ne vedo, da jim je že »Čebelar« več nego odškodnina za letno članarino 40 Din. To bo pač vedel vsak ceniti, ki čita v »Čebelarju«, kaj je potrebno za uspešno čebelarjenje in kolike koristi je čebela za kmetijstvo, zlasti sadjarstvo. Ko bo vsak čebelar to spoznal, bo naša podružnica za polovico članov močnejša. Zato vsak poklicanec na delo! — Tajnik.

**Podružnica v Črni** je imela občni zbor dne 6. januarja 1928. l. V odbor so bili izvoljeni gg.: za načelnika Leopold Juh, za namestnika Andrej Skrinar, za tajnika Janko Kuhar, za blagajnika Anton Lavk, za odbornika pa Roman Golobinek. Za delegata je bil izvoljen Janko Kuhar. Blagajna izkazuje 67 Din prebitka. Sklenilo se je, da naj se vrši dne 1. aprila t. l. predavanje ob otvoritvi podružničnega čebelnjaka. Omenjeno bodi tudi, da čebelarjev iz Podpece ni bilo. Nekateri pravijo, da zato ne, ker naša podružnica nič ne dela, in da hočejo imeti svojo podružnico, ker je baje bolje več podružnic z manjšim številom članov nego ena močna. Želimo jim mnogo uspeha! — Kuhar.

**Podružnica v Št. Jurju** je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. ob precejšnji udeležbi. Člani so bili skoraj vsi navzoči. Predaval je predsednik »Zveze« g. H. Peternel, in sicer o prezimovanju čebel in o opravilih v čebelnjaku v zgodnji spomladi. Navzočni so z velikim zanimanjem poslušali izborna zasnovana predavanja. Odbor je ostal dosedanji. — Inž. Franjo Kropivšek, tajnik.

**Podružnica pri Kapeli** je imela 18. decembra 1927. l. redni občni zbor. Udeležilo se ga je 10 članov. Prečital se je zapisnik zadnjega občnega



zboru ter odobril. Pregledali so se blagajniški računi in preštel denar. Blagajniku se je izrekla najlepša zahvala in priznanje. Izvolil se je večinoma stari odbor, in sicer: za načelnika Alojzija Knez, za tajnika Joško Glaser, za njegovega namestnika Alojz Križanič ml., za blagajnika Janko

Kolar, za odbornike pa Ivan Klajnshek in Matija Klemenčič. Načelnik se je zahvalil za obilno udeležbo, želeč vsem članom srečno in medupolno novo leto. Po občnem zboru se je priglasilo še sedem članov in je skupno doslej priglasenih 17 članov. — Alojzij Knez, načelnik.

## Drobiž.

Avgust Bukovec.

† **Gospod A. Drašček**, šolski upravitelj v Zalogu pri Ljubljani, je umrl. Bil je vnet napreden čebelar in član našega društva. Blag mu spomin!

**Stara resnica.** Nedavno sem se razgovarjal s čebelarjem iz Štajerske. Pravil mi je, da je jeseni pokupil več košev s čebelami. Vse so bile popolnoma zdrave, dasi je v tistih krajih mnogo bolezn. Omenil mi je, da je gniloba razširjena zlasti tam, kjer čebelarijo v panjih s premičnim delom (satjem).

Stara, toda skoraj pozabljena resnica je, da je premično satje v rokah neizkušenega in neopreznega čebelarja največkrat vzrok, da se gniloba naglo širi od panja do panja, od čebelnjaka do čebelnjaka. Čebelar bolezn iz početka ne opazi. Jeseni pobere prazno satje iz okuženih panjev in ga spravi, spomladi ga pa nehote razdeli v razne panje in jih s tem nevede okuži. Bolezen se potem naglo razpase in nekega dne jo presenečen ugotovi, žali Bog prepozno.

Pri koših je stvar drugačna. Čebelar ne more satja prestavljati iz panja v panj. Satje v koših je večinoma mlado, ker pušča čebelar za pleme le roje z mladimi maticami in mladim satjem. Izrojence, ki imajo staro satje, podre. Bolezen se pri čebelarjenju v koših ne more izlahka udomačiti, ker čebelar plemenjake, oziroma satje leto za letom izmenjava. Pri tem načinu čebelarjenja se tudi težko pripeti, da bi bile okužene vse čebele, ker je neprestana obnova satja najboljše poroštvo za zdravje čebel.

Razume se pa, da tudi mlado satje ne varuje čebel kužne bolezn. Zato mora biti čebelar v okuženih krajih neprestano na preži. Če je pazljiv, se mu bolezn ni bati. Ogiba naj se okuženih čebelnjakov, skrbi naj za mlade matice in obnovo satja, zlasti naj pa bo previden pri dodevanju praznih satov. Umestno, čeprav zamudno, je, da označi vsak sat s številko panja, iz katerega ga jeseni vzame, da ga da spomladi zopet v ta panj, ne pa v kakega drugega.

Vsa prizadevanja oblasti, da zatro gnilobo, bodo brezuspešna dotlej, dokler ne bodo čebelarji sami toliko izobraženi, da se bodo znali bolezn varovati in je ne bodo sami raz-

našali. Smešna je pa trditev, da smo s čebelarjskim poukom prenasičeni. Mi smo se šele začeli učiti in bo še mnogo vode preteklo, preden bomo res kaj znali. Nikar se ne vda-jajmo domišljavosti! Ali ni za naš napredek značilno, da se ne moremo iznebiti niti gnilobe, ki je baš v »napredni« čebelnjakih, oziroma v panjih s premičnim delom doma.

**Čebelne bolezn v avstrijskem delu Štajerske.** V 2. številki letošnjega dunajskega »Bienen Vatra«, str. 17, čitamo to-le poročilo iz Štajerske: »Povsod ogrožajo bolezn naše čebelnjake. Kužna bolezen Woodove pršice (bolezen Isl of Wight) je prodrla že do Radstadta in trka grozeče na meje naše dežele. Kužna bolezen nose<sub>m</sub>a (besedo nósema izgovarjaj pravilno s poudarkom na o, ne na e!) ni prizanesa skoraj nobenemu čebelnjaku. Gniloba se oglašja v vseh delih Štajerske in jo najdemo povsod, če jo resno iščemo. Laní (l. 1926) se je pojavila z vso silo po nekaterih krajih v Murški in Rabski dolini. Celó v čebelnjakih, kjer gospodarijo skrbni čebelarji, se je udomačila.« — Zakaj to navajamo? Samo zaradi tega, da so naši čebelarski tovariši v Mari-borski oblasti opozorjeni na bolezenske pojave v njih neposredni bližini. Kaj je njih dolžnost, že sami vedo, vsaj tako upam. Zakon o kužnih boleznih čebel moramo v kratkem dobiti, skrajni čas je za to. Dokler imamo bolne čebele, je nezmisel govoriti o čebelarskem napredku!

**Moka in paprika namesto obnožine.** Te dve reči so pred leti čebelarski listi kaj radi priporočali. Čebelarji, ki so v zgodnji spomladi nastavljali čebelam moko in papriko, da so jo brale in nanašale namesto obnožine v panje, so bili vsi srečni, da so na tak enostaven in cenen način mogli pomagati čebelam pri preživljanju zalege.

Tiste čase smo bili tako dovzetni za vsako čebelarsko novost, da smo se dali zavesti vsakemu, samo, da je bila stvar nova. Polagoma so nastala razna »demantna pravila«, ki jih je moral vpoštovati vsak čebelar, ki je hotel kaj veljati. Kasneje so se nam oči odprle in demantna pravila so začela izgubljati svoj sijaj... »Bienen Vater« poroča v letošnji 2. številki, da je dr. Parker postavil v cvetlič-

njak več panjev, ki jim je nastavljal razne vrste moko in papriko. Res so čebele te stvari nanašale v panje. toda ta »obnožina« ni bila zanje prebavna. Preiskoval je blato čebel in našel v njem papriko in moko tako, kakršno so jedle. Prav žal nam je, da je sedaj tudi paprikove slave konec.

#### Ali je otesanje čebel s satov umestno?

Splošno je razširjena navada, da primemo sat, kadar hočemo čebele z njega otresti, z levico, nato pa udarimo z desnico po levici. Cim krepkejši je udarec, tem hitreje odlete čebele. Toda na ta način je mogoče čebele »ometati« le z manjših satov, z večjih pa le, če so prazni. Enkrat, dvakrat že še gre, čeprav je sat večji, kmalu se pa levica zaradi udarcev razboli in čebelar potem rad seže po perutnici ali pa po omelcu. Otesanje medenih in praznih satov nas pa toliko ne zanima. To naj čebelar opravi, kakor že ve, zna in hoče. Nepravilno pa je, če otresemo čebele na zgoraj opisani način s satov z jajčeci in mladimi žerkami. Ako udarimo, oziroma močno stresemo sat z jajčeci, ki so stara dva, tri dni, in pogledamo potem v lončke, vidimo, da se je mnogo jajčec premeknilo. Tak sat je potem videti, kakor da bi ga zanesla trotovka. Lepilo, ki so z njim jajčeca pritrjena na dno celice, izgubi brzkone drugi dan nekoliko svoje lepilne moči, zato se jajčeca pri stresljaju premaknejo s svojega mesta. Še večja zmeda nastane, kadar otresemo sat z mladimi žerkami. Ker leže v mlečku, jih stresljaj vrže z dna piskrca ob stran na steno celice. Opazoval sem tak sat. Večina žerk ni bila po stresljaju na svojem prvotnem mestu. Zato moramo omesti čebele s takih satov z omelcem, da varujemo zalego škode.

**Srečen oče.** Gospoda Frančiška Rojina, šolskega upravitelja v p. v Zg. Šiški, je sredi januarja t. l. obiskal njegov sin Natek, ki je pred 14 leti odšel v Ameriko.

Gospod Rojina je bil nad 20 let urednik »Slov. Čebelarja«. Sam čebelar skoz in skoz je imel še to srečo, da so sina Natka že v nežni mladosti čebele prevzele. Komaj za šolo zrel, je že znal čebelariti, da je bilo veselje. Kadarkoli sem prišel k g. Rojini, pa ga slučajno ni bilo doma, mi je razkazoval čebele Natek. O vsakem panju je vedel povedati kaj posebnega. Ko sva opravila z očetovimi čebelami, je s posebnim ponosom pokazal še svoje. Oči so se mu zaiskrile, naglo je bil pipček v rokah in odpiral je panj za panjem in čakal, kaj porečem. Seveda sem jih pohvalil, saj so tudi zaslužile! Le kadar sem ga vprašal, koliko je preteklo leto dobil od njih,

je resignirano nagnil glavo in šepnil, da z očetom še nista obračunila...

Ko mu je bilo 17 let je povezal culico in odjadral v obljubljenjo deželo, Ameriko. Profesor Francis Jager mu je preskrbel mesto čebelarškega pomočnika na kmetijskem vseučilišču v St. Paulu v Minesoti. Tam je bil Natek več let in se je v čebelarstvu izpopolnjeval, zraven pa učil še vrtnarstva. Počasi si je opomogel in danes ima svojo farmo, svoje čebele in je sam svoj gospod.

Z očetom je sedaj obiskal tudi urednika. Razumljivo je, da smo govorili o samih čebelah in mnogo smo zvedeli o ameriških čebelarških razmerah. Natek je ostal stari. V njem ni tiste bahavosti, ki jo radi kažejo naši ljudje, ki prihajajo iz Amerike. Čebele so mu še vedno vse in upa, da bo sčasoma čebelarstvo njegov glavni poklic.

Vprašal sem ga, ali bi se ameriški panji v Sloveniji obnesli. Brez oklevanja je izjavil, da ne, ker je tod preveč padavin. Panji bi zelo naglo trohneli, čebele bi se pa v njih ne počutile dobro, ker je pri nas zrak prevlažen. To ima za posledico, da pozimi satje prerado plesni. Zlasti za prezimovanje so panji slabi. V Ameriki teh nedostatkov, oziroma kvarnih vplivov ne občutijo toliko, ker je pozimi in poleti zrak suh.

Oče g. Natka se je za časa sinovega obiska ves pomladil. Kar nekam po strani nosi klobuk. Pravil mi je, da se s sinom vsako noč do štirih zjutraj o samih čebelah razgovarjata...

Sedaj je Natek že na potu v Ameriko. Vem, da g. Rojina premišljuje, kako bi jo popihal za njim. Bož ve, če se to ne uresniči. Gospoda Rojino smo prosili, da nam iz čebelarških pogovorov s sinom poda tisto, kar bi utegnilo zanimati naše čebelarje.

**Prekmurski ajdovec** ima v Ljubljani najslabši sloves. Čudno je, kakšne pojme imajo čebelarji v Slovenski krajini o dobrem medu. V zadnjem času mi je prinašal neki ljubljanski trgovec razne vzorce prekmurskega medu, da se o njih izjavim. Samo eden je bil dober, vse drugo blago pa pod vsako kritiko. Imel sem priliko, da sem se na svoje oči prepričal o zaostalosti čebelarjev v omenjenih krajih. Ponujajo popolnoma skisan med, redek kakor voda, nesnažen do skrajnosti. S takim blagom pač ne kaže v sedanjih časih prihajati na trg. Ker je prekmursko blago poceni, segajo trgovci z živili radi po njem, pa samo enkrat, ker kmalu spoznajo, da so se opekli. Vse govori za to, da mnogo prekmurskih čebelarjev sploh ne ve, kakšen mora biti dober med. Koliko dela nas še čaka!

# Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
<b>1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.</b>		
Brizgalnica za roje . . . . .	160	—
Euskol (zavitek) . . . . .	8	—
Kadilniki (boljši) . . . . .	90	—
Kadilniki . . . . .	85	—
Čebelarska kapa s tkanino . . . . .	45	—
Čebelarska kapa, žimnata . . . . .	46	—
Pajčolani . . . . .	30	—
Pajčolani . . . . .	34	—
Pajčolani z žimnatim vložkom . . . . .	46	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe) . . . . .	70	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden . . . . .	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo . . . . .	30	—
Čebelarske rokavice . . . . .	—	—
Samokadilnik »Vulkan« . . . . .	—	—
<b>2. Pitanje čebel.</b>		
Baloni za 1 liter . . . . .	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča . . . . .	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča . . . . .	18	—
Pitalnik za A. ž.-panj iz bele pločevine . . . . .	18	—
<b>3. Matica.</b>		
Barva za označevanje matice . . . . .	14	—
Matičnice (kletke) raznih vrst . . . . . od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti . . . . .	3	—
<b>4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.</b>		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine, emajliran . . . . .	—	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici . . . . .	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu . . . . .	—	—
Nož za izpodrezavanje satja . . . . .	10	—
Nož za odkrivanje satja . . . . .	10	—
Pločevinaste posode za med, à 4 kg . . . . .	—	—
Pločevinaste posode za med, za 55 kg . . . . .	200	—
Leseni sodi za 50 kg . . . . .	50	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu . . . . .	20	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec . . . . .	3	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike . . . . .	1000	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike . . . . .	1100	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano . . . . .	1120	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano . . . . .	1220	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate . . . . .	3580	—
Topilnik za voščine . . . . .	80	—
Vilice za odkrivanje satja . . . . .	28	—
<b>5. Satnice in žičenje.</b>		
Deska za pritrjevanje satnic . . . . .	6	—
Garnitura za vdelačo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje) . . . . .	30	—

Predmet	Cena	
	Din	P
Kolesce za vtiranje žice, navadno . . . . .	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše . . . . .	18	—
Luknjač za okvirčke . . . . .	44	—
Satnice, izvršene s potapljanjem . . . . .	65	—
Satnice, izdelane na dva valjarja . . . . .	—	—
Svetiljske za zalivanje satnic . . . . .	53	—
Šilo za vrtanje luknjic . . . . .	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic . . . . .	50	—
Žica v klobčiču, dkg . . . . .	—	40
<b>6. Panj in njega deli.</b>		
A. Ž.-panj na 10 satnikov . . . . .	—	—
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando . . . . .	—	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando . . . . .	—	—
<b>Kovinski deli za A. Ž.-panj:</b>		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1·25 . . . . .	7	50
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1·50 . . . . .	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1·50 . . . . .	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75 . . . . .	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4·— . . . . .	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75 . . . . .	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20 . . . . .	—	40
h) ¼ kg kvačic . . . . .	5	—
i) kljukica za vratca . . . . .	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena . . . . .	15	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando . . . . .	6	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter . . . . .	36	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad . . . . .	1	75
Pločevinasta razstojišča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov . . . . .	2	—
Matična rešetka, močna (domačega fabrikata), za 1 panj . . . . .	12	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter . . . . .	150	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm . . . . .	18	—
<b>Zapahi za žrela:</b>		
a) kovinski, enostranski . . . . .	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom . . . . .	1	50
<b>7. Pripomočki za delo v in izven panja.</b>		
Klešče za A. Ž.-panje . . . . .	34	—
Klešče za gorko stavbo . . . . .	26	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami . . . . .	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov . . . . .	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev . . . . .	10	—
Ščetica za ometanje čebel . . . . .	8	—
<b>8. Razno.</b>		
Begalnica . . . . .	10	—
Odvijač za vijake . . . . .	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrjevanje kvačic) . . . . .	24	—
Tehtnica za obljudene panje . . . . .	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.